

'París, bajos fondos'.

'Tiempo de amar, tiempo de morir'.

'Danzad, danzad, malditos'.

'América, América'.

70 anys de màgia a San Sebastián

El Paranimf de l'UJI acull un cicle dedicat al festival espanyol més mític

MIGUEL MORA
mmoratorres@mediterraneo.elperiodico.com
CASTELLÓ

El cinema espanyol fa temps que es va traure totes les etiquetes i va demostrar que podia estar a l'alçada de qualsevol cinematografia estrangera, oferint la més ampla varietat de temàtiques per a conquerir tots els públics.

Els nombrosos festivals dedicats al setè art que s'han multiplicat per tota la geografia nacional han tingut un paper molt important en aquesta difusió i popularització del cinema. Però entre tots ells sempre n'ha destacat un amb llum pròpia, el Festival Internacional de Cinema de San Sebastián, que en el darrer 2022 va complir 70 anys en els quals ha sabut combinar a la perfecció el glamur de les estrelles de Hollywood –inoblidable el mític homenatge a una Bette Davis que es pot dir que va passar de San Sebastián a l'eternitat– amb un nivell de qualitat sempre molt alt en la seua selecció de films anual.

Fer-li justícia a un festival d'aquest prestigi sempre és difícil, però l'Institut Valencià de Cultura ha recollit algunes de les pel·lícules més rellevants que han passat per les seues pantalles, una selecta mostra amb quatre grans títols de la història del cinema, signats per un quartet de cineastes impres-

cindibles que són, al seu torn, quatre mirades sobre la història d'Europa i EEUU durant el segle XX.

A Castelló aquest cicle es pot veure al Paranimf de la Universitat Jaume I, on comença aquest cap de setmana, els dies 14 i 15 a les 19.30 hores, amb *París, bajos fondos*, un viatge al París de la Belle Époque de la mà de Jacques Becker.

Parlem d'una obra mestra de la cinematografia francesa que es va projectar precisament en la primera edició del festival de San Sebastián, allà per l'any 1953. Simone Signoret és la gran estrella d'una cinta que ens porta a principis del segle XX, quan les bandes de delinqüents anomenats *apatxes* eren els amos i senyors de la ciutat. La bella Marie, més coneguda com *Casque d'Or* pels seus cabells rossos, manté una relació amb un d'ells, que no veu amb bons ulls com la seua nòvia comença a intimitar en una festa amb un humil fuster de poques paraules.

La selecció inclou un filme de la primera edició del certamen i una Conxa d'Or, entre d'altres obres mestres

La següent proposta del cicle ens trasllada a l'Alemanya de 1944. Es tracta de *Tiempo de amar, tiempo de morir*, que es podrà veure al Paranimf els dies 28 i 29 de gener. Douglas Sirk, un dels grans mestres nordamericans del melodrama, reflecteix en aquesta pel·lícula com s'ha vist poques vegades la il·lusió de viure i la cruïssa de la realitat. Curiosament, el protagonista d'aquest filme *made in Hollywood* és un jove oficial alemany que després de combatre en el front rus, torna a casa en 1944 i comença a buscar a la seua família desapareguda en un país devastat.

Ja al mes de febrer, els dies 18 i 19 arriba una altra obra mestra amb majúscules, i la primera que ens situa als EEUU. L'any 1963 Elia Kazan, que ja tenia una trajectòria extraordinària amb títols com *Un tranvía llamado deseo*, *Viva Zapata!*, *La ley del silencio* o *Al este del edén*, va aconseguir la Conxa d'Or amb la seua pel·lícula més personal, ja que aquest «grec de sang, ture de naixement i americà perquè el meu oncle va fer una travessia», tal com es va definir ell mateix, va contar la història d'aquest viatge cap a una Amèrica que sempre ha sigut terra d'emigrants.

Per acabar, els dies 4 i 5 de març tancarà el cicle un dels primers i millors treballs de Sidney Pollack, *Danzad, danzad, malditos*, que ens situa a principis dels anys 30, en la Gran Depressió, on els personatges interpretats per Jane Fonda i Michael Sarrazin accepten participar en una marató de ball com a única manera de trobar sostre i menjar. ≡